

תת"ע 10401/03/17 - מדינת ישראל נגד זלצמן חנן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10401-03-17 מדינת ישראל נ' זלצמן חנן

לפני כבוד השופטת ענת יהב

מדינת ישראל

המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד ממויה

נגד

זלצמן חנן- נוכח

הנאשם:

ע"י ב"כ עו"ד אורון

גזר דין

הנאשם הודה בכתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ביום 20.3.2017 בשעה 19:00 ברחוב גבעת התחמושת 8 בתל אביב, וזאת כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בתאריך 15.12.1980, דהיינו מעל ל-37 לשנים פקע רישיונו, זאת בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. ביום 5.3.2018 טענו הצדדים לעונש, כאשר המאשימה הדגישה את תקופת הזמן הארוך של 37 שנים בהם לא חידש הנאשם את רישיונו ואף על פי כן ביצע עבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע, עוד הפנתה לעבר תעבורתו של הנאשם. המאשימה הפנתה לפסיקה, ממנה ביקשה לקבוע, כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר קצר, אף באופן שירוצה בעבודות שירות, פסילה ארוכה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי.

בא כוח הנאשם מבקש להדגיש את נטילת האחריות בביצוע העבירה, את ההודאה במיוחס לו, בעיקר הפנה לריפוי הפגם, לאחר שנים כה רבות, כשהוא שם דגש על העובדה, כי לטעמו הפסיקה ומטרת ההליך המשפטי הוא לעודד את תקינותו ותקפותו של הרישיון ואין לגלגל את הגלגל אחורה. הסניגור הפנה לפסיקה אשר הטילה פסילה קצרה וכזאת אשר הסתפקה בענישה הצופה פני עתיד. ההגנה אף ביקשה להתייחס לעברו התעבורתי שהינו ישר, וכן לעובדה שעברו הפלילי אף הוא אינו רלוונטי עוד. ההגנה מבקשת להטיל פסילת רישיון הקצרה מפסילת המינוחם ורכיבי ענישה נוספים. **הנאשם** בטיעונו היפנה לעובדה, כי במשך שנים רבות שהה ברומניה, כאשר בשנות ה-90 הגיע ועלה ארצה חזרה, ומכיוון שלצורך חידוש הרישיון היה צורך הן בהליכים ארוכים והן בתשלום גבוה עבור קנסות, שלטענתו לא הוא ביצע אותם, לא חידש את הרישיון במשך תקופה ארוכה. כאן אציין כי לטענתו, היה בעל רישיון נהיגה רומני בעת שהייתו בחו"ל.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בהענישה קובע בחינה בת 3 שלבים שעל בית המשפט לבחון על מנת לגזור את עונשו של הנאשם (ע"פ 2918/13 אהמד דבס נ' מדינת ישראל).

חומרת העבירה - הנאשם נהג ברכב, זאת כשידע שרישיונו אינו תקף תקופה ארוכה מאוד של כ-37 שנים, וגם אם שהה תקופה ארוכה בחו"ל הרי נמצא בארץ לפי דבריו, לפחות ב-20 השנה האחרונות ולא פעל להוצאת רישיון נהיגה תקף. **ברע"פ 8253/10 שלמה גיא נ' מדינת ישראל** אף שם היה מקרה דומה, כאשר צוין על ידי בית המשפט, כי הנאשם עושה דין לעצמו כשהוא נוהג במשך שנים ברכב מבלי לציית לחוק ולכללי התנועה ובלשוננו של כב' הש' רענן בן יוסף בעפ"ת 32611-08-10 נרשם: **"נראה שהמבקש הפך את הנהיגה ללא רישיון למפעל חיים. שלטון החוק לא מעניין אותו"**.

הערך החברתי אשר נפגע הוא זלזול בשמירה על החוק וצייתו לו וכן בערך נלווה חשוב אף הוא של הטלת הפיצויים והכבוד הכלכלי על כלל הציבור במידה ויארע ארוע תאונתי.

כאן יש לציין, כי אין דומה מי שכבר עמד בדרישות החוק ונמצא כשיר ומיומן לנהיגה ואף נהג שנים ולאחר מכן איתרע מזלו ולא יכול להוציא רישיון נהיגה תקף נוכח חובות כלכליים קשים, לבין מי אשר מעולם לא ביצע מבחנים, לא למד, אינו מיומן ואין אנו יודעים האם יכול לאחוז בהגה.

מדיניות הענישה:

ההגנה הגישה מספר החלטות:

עפ"ת 4695-09-16 ניב ויגדור נ' מדינת ישראל, אף שם דובר על מי אשר נהג ללא רישיון נהיגה תקף כ-27 שנים, בית המשפט גזר על הנאשם פסילה בפועל של 3 חודשים, והותיר את שאר רכיבי הענישה על כנם, וזאת לאור העובדה כי לנאשם היה רישיון נהיגה תקף.

עפ"ת 26661-08-17 נחסי חיים נ' מדינת ישראל, שם הפחית בית המשפט את עונש הפסילה שהוטל על הנאשם מ-10 חודשים לחודשיים בפועל, אולם ניתן לראות כי הנסיבות שם אחרות, המדובר היה בתושב חוזר ולא כמו במקרה שלנו, כאשר הנאשם שהה בארץ החל מ-1990 ולא חידש את רישיונו.

בנוסף אפנה לפסיקה

תת"ע 3123-03-16 מדינת ישראל נ' יצחק עמנואל (מיום 2/7/17), שם נגזר דינו של מי אשר רישיונו פקע תקופה של כ-11 שנים ואף נהג ללא ביטוח לפסילת רישיון בת 3 חודשים, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים.

רע"פ 7629/10 חאלד אלבחיירי נ' מדינת ישראל, שם הורשע אדם בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקופה של כ-17 שנים. בית המשפט מאשר גזר דין של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה לתקופה של 4 שנים.

אם כי במקרה זה, היה מדובר במי שהיה תלוי כנגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים ופסילה על תנאי שהופעלה. כמו כן בתיק זה הוגש תסקיר אשר לא בא בהמלצה להארכת המאסר המותנה.

בעניין זה כותב כב' הש' רובינשטיין, כי אף אילו לא המאסר על תנאי שהופעל, הרי שהמקרה עצמו היה מצדיק הטלת מאסר בפועל, שכן מדובר היה במערער מועד ומסוכן לציבור, כאשר הנאשם נהג שנים רבות בלא רישיון ובכלל הרשעותיו אף נהיגה בזמן פסילה ובשכרות.

עפ"ת 22009-04-14 חננייב נ' מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי הפחית את תקופת הפסילה, על מי שנהג כשרישיונו פקע תקופה של כ-6 שנים, לפסילה בפועל של 2 חודשים והותיר את רכיבי הענישה האחרים של פסילה על תנאי, מאסר על תנאי והתחייבות.

תת"ע 7449-01-13 מדינת ישראל נ' ו'ליאני - בית משפט הטיל רכיבי ענישה של פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

תת"ע 2330-01-14 מדינת ישראל נ' שלומי - הוטל עונש על מי שפקע רישיונו לתקופה של כ-5 שנים עונש של פסילה קצרה של 14 ימים, פסילה על תנאי וקנס - שם הנאשם ריפא את הפגם והציג רישיון נהיגה תקף.

עפ"ת 42388-11-10 טל רונן נ' מדינת ישראל - אושר עונש של אדם שרישיונו פקע תקופה של 6 שנים, לפסילה בת 4 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 11890-05-14 סולומון בליה נ' מדינת ישראל - שם פקע רישיונו של נהג כעשור, כאשר בית המחוזי התערב בעונש שהוטל בבית משפט קמא ברכיב המאסר בן חודשיים ימים ובטל אותו, כשהותיר את רכיבי הענישה האחרים, פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 13267-07-11 יסמין אלימלך נ' מדינת ישראל - דובר בשני אירועים דומים של פקיעת רישיון נהיגה, כאשר המחוזי הפחית מרכיב הפסילה ל-9 חודשים והותיר את רכיבי הנשיה האחרים של קנס ופסילה על תנאי.

לאור כל המסקאות לעיל, אני קובעת כי **מתחם הענישה בעבירת נהיגה של רישיון נהיגה שפקע תקופה ארוכה כוללת רכיב של מאסר על תנאי, עד לספר חודשי מאסר בפועל בפועל של 3 חודשים ועד 24 חודשים מלווים ברכיבי ענישה נוספים**.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

לנאשם רישיון נהיגה משנת 1969, לחובתו 11 הרשעות קודמות (כל השאר התיישנו) והרשעתו האחרונה משנת 2011, אולם ניתן לראות כי הורשע בעבירות דומות 8 פעמים מתוך אותן עבירות, כך שהנאשם ידע שעליו להוציא רישיון נהיגה אולם החליט להמשיך ולנהוג ולהתעלם ממצוות החוק, מאידך הנאשם אינו מבצע עבירות כ-7 שנים.

הנאשם הציג רישיון נהיגה תקף, דבר שעלה לו במאמצים רבים, והיה כרוך בהוצאות רבות. כמובן שמטרת החוק הוא, כי הנאשם ינהג כשהוא אוזח ברישיון נהיגה תקף אולם לא ניתן להתעלם מהעבירה אותה ביצע, מהעובדה שרישיון הנהיגה פקע תקופה ארוכה מאוד, ועל פי עקרון הגמול יש להעניש את הנאשם בגין התנהלות זו.

שיקול נוסף שבית משפט צריך ליטול בחשבון הוא העובדה שלאחר שלנאשם רישיון נהיגה תקף, הסיכון לביצוע עבירה זו קטנים עד למאד, שכן תוקף רישיון הנהיגה שניתן לנאשם הוא למשך שלוש שנים.

בנוסף אציין כי לאחרונה תוקן החוק ומקום שרישיון הנהיגה פקע תקופה של עד 10 שנים יכול נהג לגשת למשרד הרישוי ולחדש את רישיונו ללא צורך בביצוע מבחן תיאוריה ו/או מבחן מעשי **אולם בעניינו מדובר במי אשר נוהג ללא רישיון תקף קרוב ל-4 עשורים ויש לתת לכך ביטוי בגזר הדין**.

לפיכך, לאחר שהתחשבתי בהודאת הנאשם, בעובדה שריפא את הפגם, בעברו התעבורתי ובעובדה שהנאשם נהג כשידע שרישיונו פקע תקופה ערוכה מאוד, אולם החליט כי שיקולי מורכבות והוצאה כספית גדולה עדיפים על ציות לחוק, החלטתי כדלקמן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל לתקופה של 7 חודשים. הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 20.6.18
2. פסילה על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים.
3. מאסר על תנאי של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה שלו אינו תקף ו/או נהיגה בזמן פסילה.
4. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 20.6.18

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ח, 20 מרץ 2018, במעמד הצדדים.